

მასშტაბი

4
ეროვნული
ბიბლიოთეკა

გამოსვლის წიკი ღელი. (N 1422). თბებრვლი. 1974. ღბანი 20 კანკიკი.

ნახ. ნ. მალაზონიანი

- კაცო, რამდენჯერ გითხარი, ძალი მოიყვანე სადარაჯოზე-მეთქი!
- ძალი რომ მოვიყვანო, მთელ ღამეს ყუფით არ ღამაძინებს!

ქართველი
ბიბლიოთეკა

გათუ მილია

იხანი თაჰი უენი!

(ეპიგრამა)

შენი ყალბი დიდება,
დროებითი დაფნითა,
იქცა ღამის ბინდებად,
წავიდა და გაფრინდა...

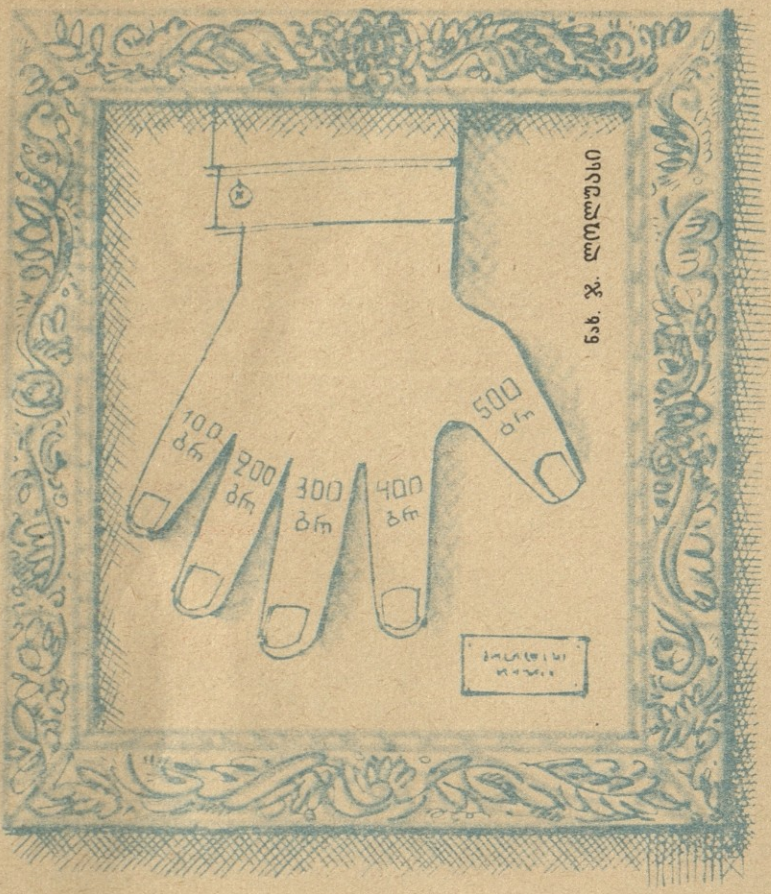
შენი ერთტომეული
(ტრიუმფალურ ტირაჟით!
მკითხველშემოღებული
ჩაწვა ას ვიტრინაში.

სხვაზე, აბა, რაღა ვთქვა,
მაშინ, როცა ტრიბუნამ
გემოვნება წავართვა,
ტვინი გადაგიბრუნა.

„საუკუნის მომღერალს“,
„უკანასკნელ მოჰიკანს“,
დრომ დაგრია ხელი და
ყველა ლექსი მოგიკლა!..

ნორმალური არ ჩანდი,
გემღვრეოდა გონება...
ღამით, ხმისჩახლეჩამდი,
„ჰქუხდი“ მიკროფონებთან.

შენი ყალბი დიდება,
დროებითი დაფნითა,
იქცა ღამის ბინდებად,
წავიდა და გაფრინდა!

ძველი გირების ცოცხალი წონა

ალ. ხევსური

ბონდოიას აგარაკი

ბონდოს ხელის შემხედვარე
იყო მთელი აგარაკი...
გაჰქონდა და გამოჰქონდა
იქ ყველი და აქ — კარაქი!

და სულ მალე, ძლიერ მალე
(გაგვიგრძელდა ლაპარაკი!)
ბონდოიამ აგარაკზე
აიშენა „აგარაკი“.

მაგრამ მორჩა ის ბაზარი,
დრო დადგა და გაუბედეს...
ბონდო ათას ხვრელში გაძვრა,
ასგან ურტყა თავი კედელს.

მაგრამ მაინც გაუჩხრიკეს,
დაულუქეს, დაუკეტეს!...

დაიღუპა ბონდოია,
უეჭველად დაიღუპა!
„მწულობელიც“ განზე გადა:
პირში წყალი დაიგუბა...
ჰოდა, მგონი ოხრად რჩება
ბონდოიას აგარაკი!

მართალია, ნაპარავი
საიმედოდ დაფარა კი,
მაგრამ მაინც კულისებში
ციხეზეა ლაპარაკი!..

ნ.ხ. მ. აბაშვილისა

— ამ თავის ქალებს იმიგომ ვკიდებ, რომ
საქონელს თვალი არ ეცეს!
— მაგას თვალი კი არა, მგელი არ ეცემა!

ნ.ხ. ბ. ლომიძისა

ფუტპრის კანონი

სიხრუე

სანამღე მიენდობი,
სანამღე არ გამოცდი,
დადის სხვისი ხელჯონით,
სხვისი ტანისამოსით!
კუნჭულ-კუნჭულ დაძვრება,
ბუდეს ყველგან იკეთებს,
დაიფრქვევა აზრებად,
სიყვარულად,
სიკეთედ...
დატანტალებს,
დახტუნავს.

ანგარიშობს ყოველდღე,
უყვარს ხელის ფათური,*
უყვარს მიეთ-მოეთი!
ყველგან უყვარს შემოვლა
მოგონილი სილაღით,
ვაგლახ,
კარგი მეგობრის
ზოგჯერ სულშიც მინახავს!

ელდარ კარაქვაძე

— წერა რომ შემეძლოს, ბატონო, აქ კი არ გამაჩერებდნენს..

— მაშინ მეტუფეტეს დააწერინე! ოფიციალტი მოხუხულივით გაბრუნდა უკან, მეტუფეტესთან მივიდა და ჩუჩულით ამცნო ჩემი სურვილი. მეტუფეტემ მგელივით გადმოხედა, მერე საახვარიშოზე გაჰკრა-გამოჰკრა და ისევ მე დამიბრიალა თვალები. მე, ვითომ ვერ შევამჩნიე: ტელეფონის მავთულზე შემომჯდარ ბელურებს დავუწყე დათვლა და თან კრინით ავლიდობდი...

ოცი წუთის შემდეგ ოფიციალტი ისევ მოვიხმე და თხოვნა გავუთქორე:

— ჰა, რა ჰქენი?
— ახლავე, ბატონო! — დამიძახა და ისევ მზარეულს მიუბრუნდა.

მეტუფეტემ ბოლოკის ჭრას თავი გაანება, დანით ხელში ჩემკენ წამოვიდა და სულთაშუთავივით თავზე დამადგა:

— შენ რა, ანგარიში გინდა?
— ჰო!.. — ავძახე ნირწამხდარმა.

— მე ავლაბრელ შალიკოს მეძახიან... ანგარიშის დაწერა არ ვიცი, მათხოვარი არ გეგონო! ფულს, გინდა, იქით მოვცემ!.. ჰა, გინდა?.. შენ გეკითხები, გინდა-მეთქი?! — დამიღრიალა და ათმანეთიანებით საესე მუჭა მაგიდაზე დაჰკრა.

— გინდა და, აილე! აილე-მეთქი!.. კიდევ გინდა? აჰა, კიდევ! ესეც აილე!.. — ახლა მეორე ჯიბე გამოასუფთავა აღრიალეზულმა მეტუფეტემ და გარსშემოხვეულ ხალხს გამარჯვებულის იერით გადახედა.

მე მაგიდაზე დაყრილი ფული მოვკრიფე, ჯიბეში ჩავიდე და რესტორნიდან გამოვედი.

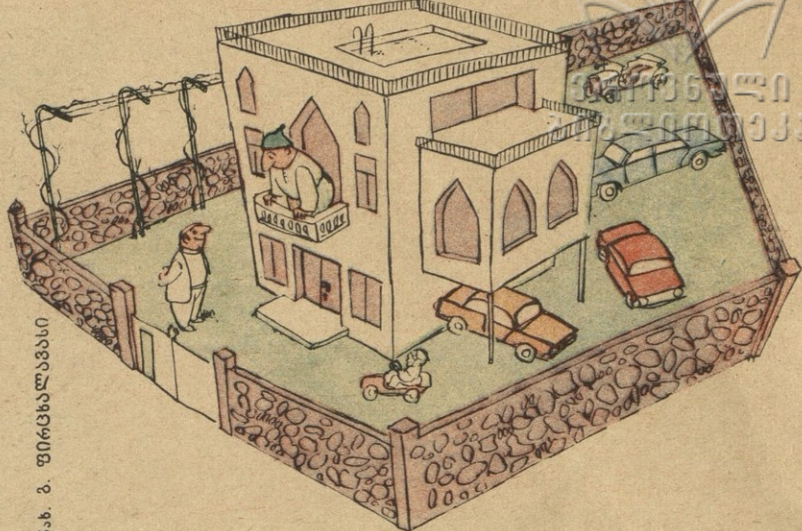
მეორე დღეს ჩემი მეზობელი ვარდენა მომიგზავნა შალიკომ: თავისი სამი მანეთი აიღოს და დანარჩენი გამომიგზავნოსო. არ გაუფგზავნე. მგლის პირიდან გაგდებინებული ბატკანი ისევ მგელს რად უნდა დავუბრუნო?

მერე ჩემი ნათესავისათვის დაებარებინა: მორჩეს ხუმრობას და ფული გომომიგზავნოსო.

მე სულაც არ მეხუმრებდა! ფულთან ხუმრობა როგორ შეიძლება? ამიტომაც, გუშინწინ, რესტორანში მივედი, მაგრამ ვილაცამ მითხრა, შალიკო დაიჭირესო.

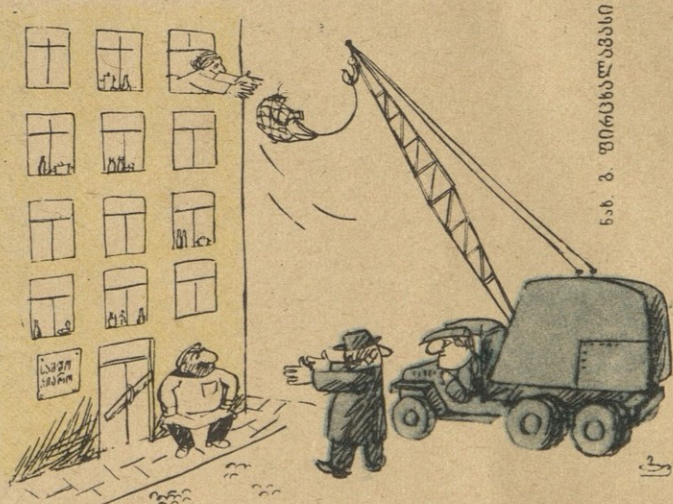
ის ფული ისევ თეთრ მიტკალში მაქვს გამოხვეული და ჯიბეს მიწვავს!..

რა ვუყო ამ ფულს?!

ნ.ხ. ბ. ფირსბახი

— თქვენ, თქვენს ცოლს, თქვენს ქალიშვილს, თქვენს ვაჟიშვილს, თქვენს შვილიშვილებს, თქვენს სიდედრს, ყველას ცალ-ცალკე, ავგომანქანები გაქვთ და გარაჟის გამგედ ხომ არ მრმიდებთ?!

ნ.ხ. ბ. ფირსბახი

— შენი დაქირავება უფრო იაფი მივდებ, ვიდრე ამისი მოსყიდვა!

ნ.ხ. ნ. პალაზონიანი

— არა გრცხვენია ახსელა კაცს, მწვანილს რომ ჰყვილი?

— რას მერჩი, ბიძია, აგრონომიული დავამთავრე და პროფილით მუშაობის უფლება არა მაქვს?

რა ჰქენას ჰეველამ?

უფროსმა მდივან ქალს თუ გაუდიმა, მისი საყვარელიაო; მოადგილეს თუ ხელი ჩამოართვა, შეგრულიაო; ჩაფიქრებულმა თუ თანამშრომელს ისე ჩაუარა, გამარჯობა არ უთხრა — ხალხს არ კადრულობსო; საამქროში თუ შეიხედა, თანამშრომლებს არ ენდობაო; თუ კაბინეტში დაჯდა, ბიუროკრატიაო; თუ მივლინებაში წავიდა, დასეირნობსო; თუ მანქანა-

ში ჩაჯდა ფეხით ვედარ დადისო, თუ არ ჩაჯდა, ალბათ გამოაპანდურესო; თუ ღვინო დალია, ლოთიაო, თუ არ დალია, კაცი არ არისო; ქუჩაში თუ ნახეს — რა ენაღვლევა, დროს ატარებს, იცის დღესაა. ხვალ შეიძლება მოხსნანო...

ბიჭიმო პატარიმ

ბანცხალება

დინტერესებულ პირებს შეუძლიათ შეიძინონ კონვერტების ახალი ნიმუშები... ახონიმური წერილებისათვის!

საბავშვო ზალში

— ბავშვებო! დღეს სიხარულით აღვნიშნავთ ჩვენი ბალის დაარსების 40 წლისთავს!
— ეჰ, რა მალე გარბის დრო! — ჩაილაპარაკა 4 წლის ბიჭუნამ.

მხილველი და გამხილველი

- ეს გაქვთ?
- არა!
- ეს?
- არც ეგ!
- ის?
- არც ის!..
- აბა, გეგმას როგორ ასრულებთ?
- გადაჭარბებით!

მომღერალმა ქალმა პირველი პრიზი მიიღო... საუკეთესო კაბისა და სამკაულისათვის!

ანდრო აოკოლია

- რატომ არ გაძღვევენ ბინას, სევასტი?
- ცოლი არა გყავსო.
- მერე, რატომ არ ირთავ?
- არავინ მომყვება, ბინა არა გაქვსო!

თარიელ მარგველაშვილი

მაგას სმა უყვარს!

ერთ ქვემდგომ ინსტანციაში პატიოსნად მომუშავე ფხიზელ მუშაკს დაწინაურება დაუპირეს.

— მაგას სმა უყვარს! ამ თანამდებობაზე არ გამოდგება! — კატეგორიული უარი თქვეს ზემდგომ ინსტანციაში.

...ერთხელ, პატიოსნად მომუშავე ის ფხიზელი მუშაკი იმ წვეულებაში მოხვდა, სადაც ზემდგომი ინსტანციის წარმომადგენელიც იყო.

მასპინძელმა პატიოსანი და ფხიზელი მუშაკი სუფრის თამადად დაასახელა.

— მაგას სმა უყვარს! თამადის თანამდებობაზე არ გამოდგება! — კვლავ კატეგორიული წინააღმდეგი წავიდა ზემდგომინსტანციელი...

მას შემდეგ, პატიოსნად მომუშავე ის ფხიზელი მუშაკი ფხიზელი აღარავის უნახავს!..

ჯორჯ მინის მინი-მინი

როგორც ცნობილი გახდა, ვაშინგტონში განხორციელდა ძველისძველი (წარსულში — დრამატული, ახლა კი — კომიკური) თეატრის „ციფიომი“-ს ახალი დადგმა, რომელშიც, როგორც ეს მოსალოდნელი იყო, დაკავებული აღმოჩნდნენ იგივე „მსახიობები“ (პენრი ჯეკსონი, ბარი კოლდუოტერი, სტრომ ტერმონდი, ჯეიმს ბაკლი), გუნდი („ჯონ ბერნის საზოგადოება“) და ორკესტრი („თავისუფლების ლომი“). ამ გრანდიოზულ სპექტაკლს კვლავ დირიჟორობდა მისტერ პენტაგონი.

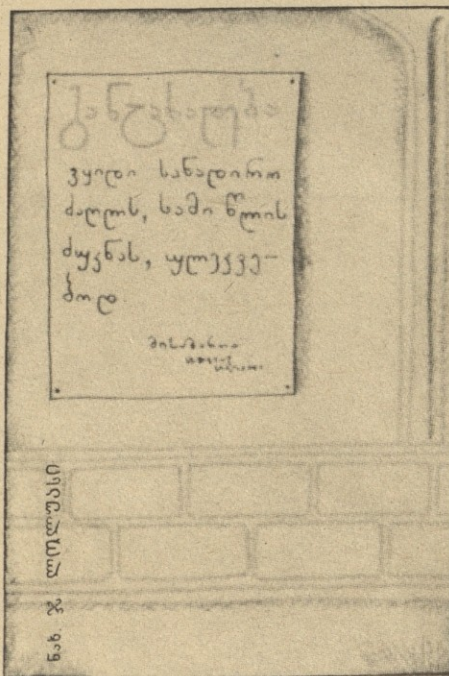
არავის გაკვირვებია არც სპექტაკლის სიუჟეტი და არც მასში მონაწილეთა ვინაობა, არც ის, რომ ამ პოლიტჯამბაზების გუნდში აღმოჩნდა სიბერის მარაზმით შეპყრობილი ბ-ნი ჯორჯ მინი, რომელიც ჯერ კიდევ „ციფიომის“ დასაწყისში მიეყინა ამერიკის შრომითი ფედერაციის მწარმოებლური პროფკავშირების კონგრესის თავმჯდომარის სავანძელს.

თუ მხედველობაში არ მივიღებთ გუნდთან ერთად შესრულებულ სიმღერებს, ჯორჯ მინი ახალ თეატრში ასრულებს სამ დამოუკიდებელ, მაგრამ სრულიად არაორიგინალურ არიას. პირველში იგი საკმაოდ პათოსით გამოხს ამერიკის „მოტყუებულ“ ხელმძღვანელებს, რომლებიც საკუთარი „გულუბრყვილობის“ მსხვერპლნი გახდნენ და საბჭოთა კავშირის მიმართ „ცალმხრივ დათმობებზე“ წავიდნენ. მინის მეორე არია შეიკავს ტყუილტადაპოკალიფსურ მოტივებს და ეს ეხება საბჭოეთის მხრიდან „საშიშროების გაძლიერებას“. მესამე კი — ნამდვილ ქრისტეს ტირილს წარმოადგენს.

საქმე ისაა, რომ თეატრის ფინალში ირკვევა, რომ ჯ. მინის გულსამარჩულებელი და ტრაგიზმით აღსავსე მოწოდებანი მიზანს არ აღწევენ და ამერიკელების უმრავლესობა საბჭოთა კავშირთან დაახლოების აშკარა სურვილს გამოთქვამს. ეს კიდევ არაფერი! მინიმ ჯერ დაიმორჩილა ზოგიერთი პროფკავშირის ხელმძღვანელიც (საფეტომობილო, აეროკოსმოსური და სასოფლო-სამეურნეო მანქანათმშენებლობის გაერთიანებული პროფკავშირის, ამერიკის მოსამსახურეთა ფედერაციის, ნავთობის, ქიმიური და ატომური მრეწველობის პროფკავშირისა და სხვანი), რომელნიც „მოითხოვენ კონტაქტების გაფართოებას საბჭოთა ხალხთან და, რაც მინისათვის ყველაზე საშიშია, საბჭოთა მუშებთან. როგორც გახვითი „ვაშინგტონ პოსტი“ აღნიშნავს, მინისათვის ეს ნამდვილი „ამბოხება“ იყო, რომელმაც იმდენად არასასიამოვნო ხასიათი მიიღო, რომ ჯ. მინი აღმოჩნდა იმ ხშირდაკარგული მომღერლის როლში, რომელსაც სცენაზე გამოჩენისთანავე ლაყე კვერცხებს უშენენ.

განა უნდა გვეკვირდეს ყოველივე ეს? როგორც ჩანს, ჯორჯ მინის საკმაოდ შემხმარ მინი-ტვინის აღარ ძალუძს გონივრულად აღიქვას მსოფლიოში მიმდინარე პროცესები და რეალობანი. მართალია, მას ჯერ კიდევ ჰყავს პარტნიორებიცა და ზოგჯერ მსმენელებიც, მაგრამ მათი გამოსვლები იმედა, სულ მალე ისეთ ანაქრონიზმად იქცევა, როგორც თვით ბრონტოზავრების ხმა, იმ ბრონტოზავრებისა, რომელთა სხეულის წონა უდრიდა 30 ტონას, ხოლო ტვინისა — ნახევარ კილოგრამს არ აღემატებოდა. მეცნიერთა მტკიცებით, სწორედ ამ დისპროპორციამ მიიყვანა ცხოველთა სამყაროს ეს წარმომადგენლები გადაშენებამდე.

როგორც ჩანს, იგივე მოელის XX საუკუნის „ბრონტოზავრებსაც“

74
1974

74-126

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

Индекс 76137

ნ.ხ. პ. ლომიძისა

ჩილვლი ფაშისტები სულ უფრო აძლიერებენ რეპრესიებს უწინდელი მთავრობის მომხრე მედიცინის მუშაკთა მნიშვნელოვანი ნაწილის წინააღმდეგ.
(გაზეთებიდან)